

FELSŐ-ZEMPLÉN

TÁRSADALMI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

SZERKESZTŐSÉG:

Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő:
Török-utca 220 szám.

Kéziratok nem adtnak vissza.

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

— Nyílt-tér soronként 20 kr. —

Hirdetések jutányosan számítottatnak.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

KIADÓHIVATAL:

Hova az előfizetések, hirdetési és nyilttéri díjak küldendők:

Landesman B. könyvnyomdája.

A mai ifjuságról.

(Két közlemény.)

II.

Rózsaszínű tentába mártanám írószere-
met és finom vonásokkal esetelném soraimat,
mivel a „nőnemről“ — e gyengéd terem-
tésekről — szándékozom egyet-mást el-
mondani.

Hiábavaló volna azonban a rózsaszínű
tenta, hiába a finom, a szép írás, mert
hiszen ezeket a fekete nyomdafesték helyet-
tesíténé; hanem arról kezeskedem, hogy
finom érzéssel avatkozom a nők általánosabb
vonásainak jellemzésébe, s korántsem szán-
dókozom a kedves nőnemet magamra hara-
gítani, mivel a békességet szerfelett szeretem.

Már az igazság és méltányosság szem-
pontjából is kénytelen vagyok, kedves
hölgyeim, irni önökről — mivel az „ifjuság“
a természet urának örökböles törvényei
szerint két „nemből“ állván, ha az egyik
félről mondottam valamit, a másik félnek
is kénytelenítetem megsugni, — no de
csak úgy négy szemközt — azt, a mit s a
mennyit az illem megenged. Ennyit azt
hiszem szabad szépen és simán megmondani.

Kedves jó öreg matróna Éva anyánk
— bizony szép örökséget hagyta unokáid-
nak — a csábos szépséget, kellemet, gyön-
gédtséget, finom érzéket, jó izlést, szelidséget,
éberséget, — a türelem, a jószág, a szeretet
tisza erényeit... Mily drága és becses
örökségek! E gyöngéd tulajdonokban mily
hatalmas erők! Mily gyöngéd társ, s mily
vésszes ellenfél lehet egy személyben...

Nézzetek csak meg egy ifju nőt, ez
erényekkel ékeskedőt, s bámulni fogtok a
gyengédnem remek adományai felett — s
valóban lebilincseli egész valónkat, míg a
kigyó azt a szívet, azt a lelket meg nem
érintette... Azután jaj és keserves annak
bűvköréből menekülni...

A nő hivatása boldogítani környezetét.

Kellemesebbé, szebbé, elviselhetőbbé tenni
övéi életét. Eloszlatni a bubánat, a nyomor,
a betegség a szenvedés tájdonait gyengéd
kezeinek ápolása, hűsleges szívének, jószágos
lelkének teljes feláldozása által.

Nagy a ti érdemeket, nemes a ti hiva-
tástok hölgyeim! — Akár úgy tekintünk
titeket, mint a férjek nejeit, akár mint
családanyákat, vagy mint honleányokat —
mint az emberiség őrző- és védangyalait:
mint földiörömeinek megédesítőjei egyaránt
kedvesek, egyaránt becsülni s tisztelni valók
— s mi, az erősebb férfinem, meghajlunk
érdemeitek előtt, elismerő hódolattal adózunk
minden nemes érzelmeitek, minden hasznos
fáradalmaitokért!

Ifju hölgyeim — leányok — im mivé
rendelt a természet örökböles ura titeket a
társadalomban! — Hivatástok magasztos,
kellemes, de — nehéz is.

Képzeljétek magatokat, mint leendő
nőket, kik egy választott férj oldala mellett
fogjátok eltölteni életeteket, s azt töletek
telhetőleg boldogítani. — S most tegyétek
szíveitekre kezeiteket, valljátok be önma-
gatok előtt: képesek vagytok-e erre és
komolyan készültök-e eme feladatok telje-
sítésére?

Figyeljétek csak azt a jó mamát — azt
a fáradhatlan jó édesanyát — mint feleséget
s nézetek bele családi életetek mozzanataiba,
hogy miként boldogítja a férjét, miként az
egész családot. Mint teszi renddel e jó házi-
asszony nehéz kötelességeit. Miként aggódik,
ha valamely betöltetlen szükséglet lát s
gondossága, ügyessége által miként igye-
kezik megkönnyíteni munkás férjének súlyos
feladatát.

A család pihenmi készül s a jó anya
még rendezget, tervezi a holnapi teendőket
— ruhákat alakít, átjavit vagy feldozgat...
A család még pihen reggel, s a jó nő már
fenn van, napiteendőjei mellett áll, intézi a
tennivalókat...

Oh áldott jó nő, te igazi anya, milyen
fáradhatlan vagy te! Mily gondos a te
elméd, s mily figyelmes a te lelked, mily
sokoldalú a te kötelességed — s te azokat
szakértőleg, türelemmel, rendben és oda-
adással végezni készen vagy mind későn,
mind korán!

Tanulj eme szerető, gondos anyától ifju
leányka.

Az ő fáradhatlan gondossága tette
lehetővé azt, hogy te élsz, épen és szépen
felnőttél, hogy most oly gyönyörrel néz-
hated a világot, melyben boldogságod vágyait
elérni szándékozol.

A nő figyelme mindenre kiterjed. A
mire a férfi nem is gondol, ő azt meglátja,
s mielőtt a férj valamit mondani akar, ő
akkorra véghez vitte.

Mily szerencés vagy te ifju nő — te
serdülő leányzó — ha mindezeket otthon
láthatod, tapasztalhatod, érezheted. — Mily
könnyű lesz neked az élet, ha a női köte-
lességeket és érzelmeiket a jó anyától el-
sajátíthatod!

„Nézd meg az anyját, vedd el a
lányát“ — mondja a példaszó. Fájdalom,
vannak e téren napjainkban számos családások.

Az anya lehet minta-gazdasszony, de
a lányasszony nyomába sem lép anyjának.
Miért nem?

Sok helyen a szülők, többnyire az
anya oka ennek.

Igen, ő leányát tiltja az ilyen házi-
teendőktől. Leányát nem gazdasszonynak
neveli. A kisasszony, ha megtanult horgolni
és varrni, csinosan öltözködni, tud a mai
szokás szerint csevegni — ez neki elegendő.
Sok anya derekabb korunkban leányánál s
még jobban megérdemléne e nevet, ha a
kisasszonyból gazdasszonyt is nevelt volna.

Némely ifju leány maga irtózik e
háziasságtól. Nincs előtte unalmasabb valami,
mint a korán kelés, a szoba rendezése, a
konyhai teendők és a háztartás vezetése...

TÁRCZA.

Fiumei utam.

Hivatalos ügyben Fiuméba kellett utaznom,
nem volt azonban nagy örömöm, midőn a meg-
bizást nyertem, kellemetlen az időjárás aztán há-
rom négy napig távol lenni otthonomtól, távol az
én egyetlen imádotomtól, a kítől el sem bucsuzhat-
tam, ez sehogy sem akart fejembe férni; no de
mindegy, beletörődtem s összeszedve irataimat,
kimentem a vasúthoz s pár perc múlva már ideális
lustasággal helyezkedtem el a puha bársony pam-
lagon s szivarra gyújtva, építeni kezdtem gondo-
lataimban az én jövő életemnek tündérvilágát;
a kerek robusa taktust ver gondolataim me-
netéhez. Mit törődöm másokkal, a kik szintén utra
készülve, lázas iparkodással sietnek maguknak jó
helyet biztosítani. Ezeket nem akarom látni, csak
azt a világot, melyet én hoztam be magammal.

Pedig szép nők! Az egyik az ő sötétfeketé
nagy szemével komoly lelket eláruló hímlokkal
gondoskodó szeretettel néz testvére; mert annak
kell lennie. Ez vidám, s veszedelmesen bájos, a
kinek minduntalan van valami bohó kérdésni
valója, a mire testvére szinte oktató hangon ad
feleletet, miközben felém egy-egy oldalpillantást vet.

Nos nem bánom. Az ut nagyon hosszú, egy
részét rászentelem a csevegésre, hisz ez ugy is
csak egy neme az ábrándozásnak, csakhogy a gon-
dolatok gyorsabban szállanak, a képek nem olyan
szélesek. És a fekete szemek engem vonzanak. Jó
volna tudni mit beszéljek, a teaestélyekről, avagy

a nögyeleti hangversenyéről; dehogy ezekről, utóbb
még Funták Ágnes jutna eszembe.

De hisz már készülődnek, úgy látszik kiszál-
lanak, mielőtt elkezdtem volna beszélni? Mindegy.
Legalább teljesen rábizom magamat képzeletem
kedvtelésére, vigyen a merre akar.

Csakugyan kiszálltak; a vonat nagynehezen
újra mozgásba jött s én egyedül egy magamban
szívom a szivart s terjesztem a füstfelhőt, a mely
a napsugárban élénken kóvályog. De mi ez? Ők
nem szálltak ki? vagy csak az egyik? én világosan
láttam mikor kiléptek a kocsiból, hallottam a kalauz
kiállítását: Zágrábr, határozottan emlékszem, hogy
lent a rájuk váró kocsiba ültek mind a ketten.
És most mégis itt van az egyik, a fiatalabbik, az
ő naiv arcával s örökké nevető szemével, folyton
mosolyog, úgy hogy önkénytelenül Bellini Magdol-
nája jut eszembe.

— Nagysáád talán itt feledett valamit? kérde-
m körülnézve, ha tán meglehetném az itt feledett
jóságát.

— Oh nem... oh igen, én itt feledtem
valamit, de azt ön egyik sarokban sem lelheti
meg, az olyas valami, a miről a nagy tudósok azt
állítják, hogy nincs, de én érzem, hogy van, mert
fáj. Ez az én szívem. Itt e kocsiban egy óra alatt
többet éltem, mint kint a világban e 20 éven át.
Gyermekkoromban megjósolták, hogy a vonaton
fogok megismerkedni ideálommal, s ime ugy van!
Uram ön az, már hiába, kénytelen vagyok önnek
szerelemet vallani... hadd öljem hadd esőkoljam
meg. Nemde kinekvet? Hiszen önök férfiak kinekvet-
nek bennünket, kigunyolják legszentebb érzel-
meinket és csak játékszernek tekintik azt a szen-

vedélyt, azt a lángoló szenvedélyt, mely nálunk az
élet és halál kérdése.

A szenvedély ezen kitörése váratlanul jött és
annyira meglepett, hogy mozdulat nélkül engedtem
át magamat ölelésnek és csókjainak. De ezekből
hiányzott a zamat, és hiányzott a kéj, én nem
éreztem semmit. Az én számomra otthon van a
csókok kéje és az ölelések szenvedélye. A hölgy
mind szenvedélyesebb lett és arcára a határtalan
szenvedélyek rózsái ültek. Ugy éreztem magamat,
mint a tenger mélyén, fölöttem a legtisztább, leg-
szűzesebb kéjnek tengere terült ki korlátlan te-
rületen.

Szememet felvettem és előttem áll egy tor-
zonborz kancsal alak, egy veres ember. Honnan
került ez ide? Az ajtó nem nyitódott, nem csapódott
be, a legkisebb zörrenést sem hallottam, pedig
aggódalmasan figyeltem mindenre. A veres ember
valami kormos sapkát forgatott kezében és mindig
a függönyre kancsalított, de én éreztem hogy rám
néz. Az ajka körül valami gunyos, bántó kiállha-
talan mosoly vonaglott, a mi oly undorítóvá tette
arcát. A szája mozgott, de hang nem jött rajta
később igen alázatosan azt mondotta, hogy fenséges
urnője — a hölgyet érette — sziveskednék az
udvari kocsiba átszállni; én pedig a legközelebbi
állomáson szálljak ki. A hölgy rendkívüli zava-
rodottsággal ment ki a kocsiból, a nélkül hogy
szólt, hogy intett volna; én egyedülven bent ma-
radtam. Eleinte csodálkoztam azon nagy hatáson,
a mit az a kancsal gyakorolt a szép nőre, de
később megnyugodtam s a dolog érdekes volta
semmit sem bántott. A vonat tovább robuszott
a legközelebbi állomásra Leskovaera is megér-
keztünk s nekem eszem ágában sem volt kiszállni,

Igen, ő neki ez nem áll kezére, mert e miatt elmarad a regényolvasás.

Hogy jó feleségek lehessenek, szeressék jobban önök a házat, mint a — bálát. A házidolgok után eshetik jól a látogatás, mely mivel ritkább, annál élvezetesebb. — Az időtöltés tárgya ne mások kisebbítéséről, hanem öntendőik köréből véssenek, vagy szellemművelésből, érdekes, gyönyörködtető s ártatlan csevegésből álljon. Nemes szív másokat háta mögött sem gyaláz soha. — mert kérem „hiba“ még a püspökben is van, noha azt tudjuk, hogy szent férfi.

Női büszkeségeiket ne tegye nevetéssé a szépség és divatos ruhákban hiúság. — Igazi szépség csak a szerénység és egyszerűség, igazi kellemesség csak a szellemesség és jó ízlés által érhető el.

Divat! E szónál nincs sok nőre nézve kellemesebb hangzású szó, de nincs keservebb szülőknél és férjeknél, mint ennek betöltése! — Ez a mai kornak „Moloch“-ja, betölthetetlen bálványa, melyet számtalan család, mint rettenetes igát viselni kénytelen. Igen, kénytelen, mert a világ úgy kívánja.

Kedves hölgyeim! Sok boldogságnak „sírásója“ lett már a divat és a mulatságokba szertelen való vágyakozás! Ne legyennek a nélkül is kedvéssé válható ifjú hölgyeim divat-bábok, s a mulatságokat megválogatva a jövedelem, a tehetséghez képest arányítsák.

Nézzék csak önök azt a szegény jó édesapát és drága jó édesanyját; mennyit törődnek, gondolkoznak, fáradságba törekednek, hogy övéiket felnevelhessék! Mindég és mindent gyermekeikért. — Önök vannak szemek előtt, önök iránti gondjai fejükben, s az önök boldogíthatása szíveikben...

Képzétek magukat az ő helyzetökbe hölgyeim. A várt boldogság mellé gond és fájdalom fog vegyülni. A gyermek sok szeretetet, nagy gondozást és figyelmet, temérdek apró dolgot és nyughatatlanságot fog egykor szerezni. Mily családias az azok számára, kik egy nő tisztét e kevésben vélik betölthetőnek. „Férjhez mentem. Asszony vagyok. Férjemuram eltart, gondoskodik rólam s azután szépecském megéltünk.“

Készüljenek hölgyeim e helyett még most arra, hogy bizony férjemuram oldala mellett bár „öröm“ és „boldogság“ várakozand önökre, de alkalomadtán meg kell azért szenvedni és meg kell azt érdemelni.

Ma igen sok leány csak a fényes oldalát nézi a férjhezmenésnek. Ma igen sokan azért mennek férjhez, hogy leányok ne maradjanak. Ma némelyike férjhezmenés alatt azt a vágyat vélik kielégíthetni, hogy van a kinek árnyékában élniök és henyel-

niök lehet. Ma többek előtt értelmetlen valami az asszonyéteendők sorozata s igen készületlen a házias élet szép és nemes, de nehéz és fontos feladatának teljesítésére. Ma néhányan csak alig, vagy nehezen „szoknak“ meg az élet eme tén nem fényes tűzhelyétől. Ma a hűség, a szeretet ritka tulajdonok sok ifjú nőben, s inkább hódolnak a világi rossz szokásoknak. A képmutatás, könnyelműség pedig soha nem vezetnek jóra — az ilyeneknek vége elkerülhetlen veszedelem.

De nem folytatom tovább!

Véletlenül-e vagy miként, fekete tentába merült írószérem — s úgy sajnálom, ha ezért bocsánatot nem nyernék néhány megsértett szívesekétől. — De hát röviden még le kell írnom a befejezést.

A házasság, a férjhezmenetel, sok örömet biztosít a tiszta jó lelkeknek, de sok fontos kötelességeket is ró azoknak viselőjére; csupán ezeknek betöltése teszi állandóvá a békét és boldogságot.

Könyelmű, divatot s világiévezeteket kereső, háziatlan és beszédeiben áradó, ujjaiában nem szerény, szívében nem szerény nőknek pedig megsugom, hogy boldogtalanságuk magvát szerencsétlen természetükkel maguk viszik új otthonukba, hol abból a vizáldok, gyűlölet és boldogtalanság burjánzanak, beáll a durzásosság, fejtelenség és összeférhetlenséggel a szívnek keménysége. Az ily család a keserves bánatok tanyája leszen. Ifjú hölgyeim — leányok. Önökben van letéve a háziboldogság főfeltétele! Jó szíveik, szerelmök, hűségök, munkásságuk és szelidségük a rossz férjből is jót teremthet. (Bár ezt a „hozományát“ a nőnek nem becsüli sok ifjú eléggé.) De százsor jaj a nőnek, ki a jó férjet örökké boldogtalanná teszi! (Ezt a „hozományt“ hagyja otthon minden nő.)

Fájdalom, a legszebb reményekre jogosító házasságokban is gyakori a csalódás! E csalódás gyakran előbb kinyitja a szemeket, mielőtt a szív a kölesönös szeretet és becsüléssel betelne, s lesz az egybekelt két félből olyan két ellenfél, hol a békétlenség szemrehányással kezdődik, gorbosággal folytatódik és — elválással végződik.

Vallásos érzelem, szelidség, gyöngédség, egyszerűség, engedelmség, önfeláldozás övéit a nőnek legszebb ékessége, legmegbecsülhetlenebb hozománya.

Ilyen szívvel, ilyen kézzel menjenek édes hölgyeim a férj karjaiba, s önök által így lehet boldog a férfinem, szerencsések a gyermekek és kedves, kívánatos a családi élet.

Vegyes hírek.

— **Betegsegélyző pénztár.** A helybeli iparosok körében mind élenkben óhaj nyilvánul az iránt, hogy vagy elszakadjanak a homonnai kerületi betegsegélyző pénztártól és itt külön betegsegélyző pénztár állíttassék fel, vagy pedig a homonnainak székhelye tétessék át városunkba. Erősen gyűjtik az adatokat és a mikor minden együtt lesz, megindítják a mozgalmat.

— **A málcza gyógyfürdő.** Mint értesülünk, már megkezdtek a málcza gyógyfürdőnél a helyiségek építését és úgy tervezik, hogy mielőtt készen lesznek azok — körülbelül május elején — a fürdő ünnepélyes megnyitása május hó 15-én meg fog történni.

— **A difteritisz.** Mint értesülünk Sztrajnyában már hetek óta pusztítja a difteritisz és egyéb járványos betegség a gyermekeket és a megyei hatóság nem tesz óvintézkedést a bajok megszüntetésére. — Dr. Veszperényi József községi orvos ez ügyben már több ízben tett jelentést a megyéhez, de ott alig, vagy épen sehogyan sem veszik figyelembe. Így legutóbb sürgős javaslatot tett az iskolák bezárása iránt is, mert a betegségek jjesztő mérben szedték áldozataikat, de a bölcs megyei hatóság a jelentés beérkezése után körülbelül egy hónap mulva azt válaszolta, hogy nem kell bezárni az iskolákat, jöllehet, hogy időközben 18 gyermek halt meg. — E hírt leginkább csak azért közöljük, hogy lakosságunk figyelmét e körülményre felhívja, Sztrajnyán közelsége miatt óvatosságra intünk.

— **A koldusokról.** Egy alkalommal bővebben foglalkoztunk lapunkban a szegény-kérdéssel és felvetettük az eszmét, hogy mikép létesíthető városunk kevés költséggel a menházat, a mire itt valóban nagy szükség lenne. Tudjuk, hogy egy ilyen intézmény létrehozásához nagy körültekintés és idő kell és épen ezért, előjárásunk addig is tehetne valamit a koldulás tekintetében, mert a mostani állapot már továbbra csakugyan nem tűrhető. Köztudomású, hogy nálunk koldulnak derűre-borura mindennap, nem úgy, mint más városokban, hol mindenütt meg van állapítva egy nap, melyen az illető város szegényei koldulhatnak és máskor nem. Ennek a hatósági intézkedésnek meg van az előnye, hogy a lakosság nem zaklatatik egész héten folyton és a mikor jön a koldusok napja, mindenki szívesen segíti őket. Ajánljuk e rendszert előjárásunk figyelmébe annál is inkább, mert annak behozatala nem ittközik semmi nehézségbe és a lakosságot megóvjá vele a folytonos zaklatástól.

— **Uj állami népiskolák.** A közoktatásügyi miniszter azon a terven dolgozik, hogy az ország valamennyi községét, a melyekben népiskola nincs s a hol az iskolakötelesek száma a harminczat meghaladja, állami iskolával lássa el. Most úgy áll a dolog, hogy huszonkét megyében

feltűnő volt azonban, hogy a vonat 10 perc után sem indult, pedig itt csak egy perczig szokott állni, vártam még 5, még tíz perczig, de a vonat csak nem indult. Hirtelen aggodalom fogott el, kinyitottam az ajtót, előttem állott vagy tizenkét ember, egyik füstösebb a másiknál s mindegyik valami rozsdás fegyvert tartott a kezében. Egyiknél egy csákány, a másiknál egy tört esővív puská, a vezetőnél — ő volt a legfüstösebb egy rozsdás fringia annak, is letörve a hegye. A fringiót felemelte és pálinkától rezes hangon mutatta be magát, hogy ő itt az állomásfőnöke, egyuttal a falu bírja és egyuttal a csendőrök káplárja és egyuttal szükség esetén egy kis borralalóert az utazók büröndjeit is beviszi a szomszéd Károlyvárosba, a mely csak négy órányira van az állomástól. Ily sokoldalú és fényes tehetség maghatott és komoly hangon gratuláltam neki, fényes állásához. De ő akkor feljebb fogta. Maga ne lármázzon, maga itt senki, maga velünk jön, magát bezárjuk.

En tiltakoztam, de ők magas ordítással közrefogtak és vitték valami hosszú de meglehetősen széles sötét faépületbe, a melyet először lakszobának néztem, később azt hittem, hogy az állomáshoz tartozó váróterem és pénztár, utóbb hogy raktár, végre meggyőződtem, hogy mindent magában foglal, ép oly sokoldalú, mint az állomásfőnök maga. A tizenkét ember ülőhelyeket szerzett, az egyik sörös hordót a másik podgyaszt és az egyik ki már semmit sem talált, felfordított egy mázsátot és annak élére ült, de neki az sem ártott.

A főnök a középre ült, a többiek sorban körülette, egyiknek háta mögött ott állott a vörös ember kiállhatatlan mosolyával; a főnök elkezdett kérdezni.

— Mi a neve?

En gondolkodva álltam és nem szóltam semmit. A főnök újra szólts immár ünnepélyesebb hangon, valami komikus volt a környezet és komoly messze hallható hang közt, — figyelmeztetem, hogy bírái előtt áll, mi azért vagyunk itt, hogy itéljünk önnek oly eselekménye fölött, mely megsérti fejedelmünk és annak családja iránt tartozó kegyeletünket, és bírák legynünk egy oly személy fölött, a ki nem tudott ellenállani felhevülésének, s szerelmet vallott fejedelmünk sarjának és ezen ténye által annyira megsértette a hazánkban uralkodó szokásokat és törvényeket, hogy azt részínről halált százsoroson halált érdemlőnek kell kinyilatkoztatnunk.

— Százsoros halált! — harsogtak felugrálva a füstösök.

En tágra nyílt szemekkel bámultam, az egészről semmit sem értettem. A főnök észrevette és lassu vonatott hangon figyelmeztetett.

— Magáról van szó!

En meghajtottam magamat és újra nem szóltam semmit.

— Mi a neve?

— De kérem szólottam, én ártatlan vagyok, dehogy is vallottam én e hölgynek szerelmet.

— A nevét kérdem, szólts kissé durva hangon.

— Valóban nem jut eszembe.

— Születése körülményei?

— Kimentek az eszemből. Sajnálom, de igazán nem tudom.

— Állása?

Gondolkodtam. Mi is az én állásom? Az ördög vigye el, mivel is szoktam én foglalkozni? Semmit sem tudtam kiokoskodni. Ekkor eszembe jut, hogy belső zsebemben egy jogtudományi közlöny és egy kielégítési végrehajtást rendelő

végzés van. Ha bírák, csak kiokoskodják, hogy mi vagyok, oda tettem eléjük. De a mint bevezették, fejüket rázták, szóval nem lettek okosabbak. Evvel felsültem.

— No se baj mondja a főnök, a tény olyan, hogy tekintet nélkül az állásra, az halált érdemel, azért mi bírák elítéljük és végre is hajtjuk az ítéletet.

— Ugy! Ugy! zugott uni sono a bíróság.

A veres bíró megismételte: ugy legyen! halált érdemel és hirtelen előugrott füstös kollegájának háta mögül, egyideig kéregeslött a lim lom között erősen zörögve, mikor egy ócska vas-abroncsot, vagy rozsdás pléh dobozt lökött odébb, végre felugrott. Egyik kezében egy hosszú, rozsdás vasszög volt, a másikban egy kódarab. A vasszeget egy másik köre tette és egyenesre verte. E közben e mosolya olyan göresös, olyan visszatartó lett, hogy inkább a félhomályba néztem bele, mint ő rejt, de azért folyton éreztem, hogy szurótekinetete rajta van.

Akkor hirtelen mély, lemondó fájdalom ébredt bennem és nagyot sóhajtottam. Mintha csak most kelt volna életre öntudatom, csak most kezdtem felfogni a maga teljes valóságában, hogy mi vár reám. Félénk hangon kérdeztem:

— Meg akarnak ölni? Talán csak nem teszik?

— Halálra van itélve és mi végrehajtjuk az ítéletet, szólts monoton hangon a főnök.

A félhomályba borított téren nem mozdult semmi, a veres is abbanhagyta a munkáját és egyenesen állva nézett reám, egy törött eszerében a kanócz égott, hol magasabban, hol mélyebben pislogva. Az emberek árnyai hol óriásokká nőttek,

százötvenhat oly község van, melyekben az iskolakötelesek száma túlhaladja a harminezet a minthogy ezeket a községeket más községhez csatolni nem lehet, a gyermekek teljes oktatás nélkül vannak. Így pl. Abauj-Tornamegyében van 2 ilyen község összesen 77 iskolakötelessel. Liptómezyében 2 község 129 iskolakötelessel, Szepesmezyében 1 község 30 iskolakötelessel, Ungmezyében 8 község 668 iskolakötelessel, Zemplén vármegyében 12 község 517 iskolakötelessel. A miniszter e bajokon segíteni kíván oly módon, hogy a mennyiben az illető községek a maguk erejéből képtelenek iskolát építeni, a kormány a közzoktatásügyi tárca erejéhez mérten állami elemi népiskolákat állít föl, a községek pedig szintén hozzájárulnak a költséghez. Az iskolák fűntartását, a tanítók fizetését és más szükségleteket a kormány vállalja magára, viszont a községek kötelesek az iskolák elhelyezéséről, tisztogatásáról és fűtéséről gondoskodni. A tanfelügyelők szükséges jelentéseiket május elsején tartoznak a miniszterhez fölterjeszteni.

— **Halálozás.** *Widder* Izidor, a helybeli kereskedelmi és hitelbank pénztárosa, rövid betegeskedés után vasárnap délelőtt Budapesten, hova gyógykezelés végett vitték, szívbajban meghalt. A megboldogult hulláját családja hazaszállította, hogy itt helyeztesse örök nyugalomra. — Temetése folyó hó 7-én ment végbe igen nagy részvét mellett, mi szintén annak a jele, hogy az elhunyt tisztelőben és szeretetben álló egyén volt városunkban. A mélyen sujtott család nem adott ki gyászjelentést, a takarékpénztár pedig így hangzik: „A nagyimihályi kereskedelmi és hitelbank részvénytársaság fájdalommal jelenti az intézet egyik megalapítójának és felelőjének pénztárnokának *Widder* Izidor urnak f. évi április hó 4-én, déli 12 órakor, életének 60-ik évében, Budapesten történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei f. évi április hó 7-én, d. e. 10 órakor fogtak a nagyimihályi izr. sírkertben örök nyugalomra tétetni. Nagy-Mihály, 1897. április 6-án. Béke lengjen hamvai felett!” — Megemlíti még, hogy az elhunytban dr. *Widder* Márk járásorvos édesatyját gyászolja.

— **Vizsgálat egy hitközségi elnök ellen.** Igen furcsa manipuláció megy végbe a sztrókói izr. hitközség vagyona körül, mit az ottani elnök, valami *Friedmann* Julius kezel. Évek óta nem történt számolás és csak most jutottak arra a meggyőződésre, hogy bizony még sem egészen jól gazdálkodnak ök. E végből kérvényezték a vallásügyi miniszternél, ki azonnal elrendelte a vizsgálat megejtését. A jeles hitközségi elnök ellen e hó 10-án kezd meg a bizottság a helyszínén a vizsgálat. A közigazgatási bizottság részéről e czélból *Matolay* Etele alispán, *Haraszthy* Miklós homonnai főszolgabíró és dr. *Haasz* Bernát újhelyi ügyvéd küldettek ki.

— **Kifogott hullák.** A napokban két férfi hullát fogtak ki a Laborcz vizéből a helybeli műmalom közelében. A hullák már feloszlatásnak indultak. A vizemti községek előjárásainak értesítve lettek e körülményről.

hol eltűntek vagy összezsugorodtak. A félhomály is reszketett, hátulról sötéten állottak a hasznavehetetlen tárgyak. Minden oly szomorú, minden oly kétségbe ejtően csendes.

A veres a szegyet oda vitte a falhoz, oda illesztette, ráfűtött egy, kettő, három, óriási erővel ütött. Az ütések mind sürribben hangzottak. A szeg nem akart bemenni a falba. A veres arczán verítékesöppök gyöngyöztek, de a szeg csak ellenállott a kétségbeesett ütéseinek.

Oh Istenem! Én Istenem! Ilyen helyen válok meg az élettől! Ily szomorúan szeli el a sors ifjú életemnek szálát. Oh! Oh! Meghalni még oly hamar van. És ilyen emberek közt, a kiknek ajkáról az Isten neve csak káromlasképen hangzik. Ime hogy végződik az én küzdelmes életem, az én nagy reményeim, az én törekvéseim, vágyaim, szerelmem. Mindennek vége. Csak a fal ellenállási ereje nyújt még egy kis táplálékot a végsőt lobbani készülő lángnak.

Oh az én egyetlen szerelmem! Tiszta szent vágygyal lebegnek körülöttem utolsó gondolataim is. Ha csak egyszer érintetném volna ajkaimmal homlokod szűzes hamvát, ah! mily édesen halnék meg. De így szomjazom valami kimondhatlan után, valami óriási sóvárgást érezek utánad. Csak egyszer hajtánád gyönyörű fejedet keblemre, csak egyszer hallgathatnád, mint dobog szívem éretted!

A veres ember csak ütötte a szegyet a kövel, mind hevesebben, mind dühösebben.

Fiume! kiszállni — kiáltott tüdőszakadtából a kalauz és én álomból felébredve dörzsölöm szememeimet és szedem össze holmimat.

Dr. Kállai József.

— **Gyászjelentés.** Nagy csapás érte *Rakovszky* Aladár helybeli postatisztet testvérbátyja elhalálása következtében. A gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki: „*Rakovszky* Antalné szül. Gödl Aranka, mint hitvestárs saját és *Tilbor* fia nevében, valamint az összes rokonság részéről is mély fájdalomtól sujtott szívvel jelenti, hogy forrón szeretettel felejtethetetlen férje *Rakovszky* Antal a budapesti I—III. kerületi kir. járásbíró és a magyar állami tisztviselő-szövetség választmányi tagja márczius hó 29-én, életének 46-ik és boldog házasságának 11-ik évében rövid szenvedés után jobblétre szenderült. A drága halott hült tetemei folyó hó 31-én délután 4 órakor fogtak II. kerület, Széna-tér 1. sz. lakásán a görög-katolikus szertartás szerint beszenteltetni és a budai farkas-völgyi temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent mise-áldozat az elhunytnak lelki üdvéért folyó évi április hó 2-án, reggeli 8 órakor fog a vizvárosi templomban az Urnak bemutatattani. Budapesten, 1897. évi márczius hó 30-án. Béke poraira!”

— **Pénztárosi állás.** A *Widder* Izidor elhalálása következtében, mint köztudomású, a nagyimihályi kereskedelmi és hitelbanknál üresedésbe jött a pénztárosi állás. Tekintve, hogy ezen állás betöltetlenül a legrövidebb ideig sem hagyható, az igazgatóság sürgösen ültést fog tartani és határoz a felett, hogy mikép töltsse be ezen állást.

— **Elgázolás.** Folyó hó 5-én délután ugy 5—6 óra között a „Csillag” szálloda előtt egy parasztszokér elgázolta *Weinberger* Bernát helybeli lakos 3 éves gyermekét. A szenvedett sérülések oly súlyosak, hogy a gyermek életbenmaradásához nincs remény. A vigyázatlan fuvaros nyomban letartóztatott.

— **Majális.** Mint értesülünk, a helybeli állami elemi népiskola növendékei részére a tanterület május hó első napjaiban majálisra rendez.

— **Agyonítta magát.** *Steec* János alsó-körtvélyesi lakos igen szerette a pálinkát és hogy e vágját kielégíthesse, igyekezett eladogatni mindent. Folyó hó 5-én is megszomjazott pálinkára, de ezuttal oly nagy mennyiségben öntötte azt magába, hogy ott a koresmában meghalt. Holteste *Jelenek* Gyula szolgabíró jelenlétében felboncoltatott és megállapított, hogy tényleg a pálinka-ivás következtében halt meg.

— **A völegény.** Varannón egy ottani zsidó szabómesternél hosszú ideig dolgozott egy szabósegéd, közben udvarolgotott a mestere leányának és végül meg is kérte a kezét. Az öregek áldásukat adták a szerelmesekre. Az örömapa legnagyobb megelégedésének jelül a hozományból egy pár száz forintot előre adott a boldog völegénynek. Ezt a könyelműségét azonban drágán fizette meg az öreg szabó; a völegény egy közönséges szélhalmos volt. A hogy a pénz elpalkolta bugyellárisába, egy díjlel megugrott és Amerika felé vette útját. De szemes rendőrök vették üldözőbe és már Töszögön elfogták.

— **Himlőjárvány Szerencsen.** Városunk összes felekezeti iskolái — írja levelezőnk — az uralkodó kanyaró himlőjárvány miatt hatóságilag 14 napra bezárattak. A dologban az a nagy szerencse, hogy a himlőjárvány nem tör a különben is igen pusztuló kis gyermekek életére, csupán néhány napi meleg házi áristomra szorítja őket.

— **A munkát és munkásokat keresők** részére a földművelésügyi m. kir. miniszter kimutatást állított össze. „A mezői munkát és mezői munkásokat keresők kimutatása” czimén. Az előttünk fekvő példányból a következőket közöljük: Abauj-Torna vármegye területén (Kassa kivételével) mezői munkát keres 301 egyén, míg a földbirtokos osztály 2672 munkást keres. A munkáshiány tehát számokban kifejezve 2371. Kassán 108 birtokos keres az aratásra munkást, míg Kassáról senksem jelentkezett munkára. Borsodmezyében 3340 munkát kereső egyénnel szemben 3702 munkást keresnek. Sárosmezyében munkát keres 797 egyén, míg mezői munkást 723 at keresnek. Szepesmezyében munkát csak 364 ember keres, holott a megye területén 2861 munkásra volna szükség. Az egész országban 167.031 egyén keres munkát, a mellyel szemben 181.088 munkást keresnek a birtokosok.

— **Halottégetés Magyarországon.** Bécsből írják, hogy a Flamme nevű halottégető-egyesület akeziót akar indítani Pozsonyban és Budapesten hasonló egyesületek alakítása érdekében. Az akezió vezetői mind a két helyen befolyásos emberekkel léptek érintkezésbe.

Tisztelettel kérjük mindazon olvasóinkat, kiknek előfizetése márczius hó végéig lejárt, hogy azt minél előbb megújítani sziveskedjenek. — Hátralekös előfizetőinket pedig hátralekük kikifizetésére kérjük.

— **Lapunk legközelebbi száma — a husvétii ánnep miatt — f. hó 18-án fog megjelenni.**

Lapunk múlt számában megjelent egy közlemény a homonnai kerületi betegsegélyző pénztárra vonatkozólag. E közleményünk kifogásolta a kezelők eljárását és az mondatik ott, hogy a közgyűlésre szóló meghívók a közgyűlés előtti napon kézbesítették a tagokra, miáltal meglettek akadályozva abban, hogy indítványukat előterjeszthették volna, mert az alapszabályok értelmében csakis olyan indítványok tárgyalhatók a közgyűlésben, melyek 8 nappal előbb írásban beterjesztettek.

Ezen közleményünket a pénztár vezetősége magára nézve sértőnek találta és az alábbi sorokat intézte hozzánk közlés czéljából:

A „Felső-Zemplén” czimű lap április 1-ji számában „betegsegélyző pénztári közgyűlés” czime alatt közzétett cikkre válaszulunk a következő: A ki valamely közérdeklő intézményben kifogásolni valót talál, az merészelje magát megnevezni, akkor szóba állunk vele, máskülömben nem. Az egész cikkre megjegyezzük, hogy az pusztá rágalm, melyet ezennel visszautasítunk. Ily hazug rágalmakkal csakis a névtelenség mezébe öltözött oly férfiatlan férfi léphet fel, a kinek más érdekei vannak s ez által véli azt elősegíthetni s első sorban azt, hogy ott Nagy-Mihályban alakuljon egy pénztár és annak talán ő legyen a kezelője.

Homonnán, 1897. április hó 6-án.

Az igazgatóság:

Papp Károly.

Österreicher Hugó.

Sokáig gondolkoztunk azon, hogy a fenti sorokat kiadjuk-e lapunkban vagy sem. Gondolkoztunk azért, mert olyan erős szavakat tartalmazó közlemény még eddig nem jelent meg abban. De mégis azt határoztuk, hogy kiadjuk; kiadjuk pedig azért, hogy ne mondhasa senki, miszerint lapunk tud vádolni, de a védelem (?) elől elzárja terét.

Hát tulajdonképen mit czáfolt meg a tisztelt igazgatóság közleményünköl? Semmit. Csak nagy hangon pöntög és gorombáskodik, a mihez pedig nem nagy virtus kell, mert hiszen köztudomású, hogy gorombáskodni még a koccsok is tudnak. — Vagy talán azt hiszi az igazgatóság, hogy elég az, ha ő nem épen kvalifikált modorban egyszerűen kijelenti, hogy a vád nem igaz. Ez nem úgy van, mert egy vád alaptalanságát vagy alaposágát be kell bizonyítani és azután önértzeteskedni. — Lássza tisztelt igazgatóság, mi nyilatkozta daczára is mondjuk, hogy multheti közleményünk igenis megfelel a valóságnak és azt egész terjedelmében fentartjuk nemcsak annak a nevében, a ki ahhoz az adatokat szolgáltatta, hanem a magunk nevében is. — Hogy pedig olyan nagy rendben lenne a homonnai kerületi betegsegélyző pénztár szénája, bátrak vagyunk szintén — ha a tisztelt igazgatóság megengedi — kétségbevonni. Kétségbe vonjuk pedig azért, mert ha egy testület kezelői azzal vannak ázódva, hogy 12 öl fát a saját czéljaikra fordítottak, erkölcsi kötelességük elégtételt szerezni. Ezt pedig a homonnaiak nem tették. Hanem igenis megtették azt, hogy *Boros* Gergely kovácsinasnak, a ki *Kuzsma* Jánosnál van alkalmazásban és a ki öt hétig volt beteg még 1895. év végén, mestere állítása szerint, táppénzt nem adtak; ugyanezt tették *Sompoly* Béla alattalossal, *Szudky* József és társa helybeli kőbányai munkásokkal is, jöllehet minden egyes betegedési eset kellően be volt jelentve a kerületi pénztárnál. — Mindezekből pedig láthatja a nyilatkozó igazgatóság, hogy nem tanácsos annak kövel dobálódzni, a ki maga is üvegházban lakik. *Szerk.*

CSARNOK.

A szabad szerelem elmélete.

A századvégi problémák közül egy sincs, mely az emberiséget kor-, nem- és rangkülönbőség nélkül oly közel érdekelné és melynek sikeres megfejtését annyiszor megkísértené, mint a szabad szerelemről szóló elmélet. Bölcseszék, törvényhozók, nemzetgazdászok, költők és írók, majd a multra, majd a jelenre hivatkozva, mind megannyian foglalkoztak és foglalkoznak majdan is vele, ide-oda hányják vetik, ki-ki saját jó vagy rossz tapasztalata szerint — anélkül azonban, hogy oly megfejtést találna, mely a jelenlegi állapotnál valamivel is kedvezőbbnek látszanék. Körülbelül látszik tehát, hogy oly problémával állunk szemben, mely az emberiséggel magával valószínűleg egykoru és melynek másképeni, mint a jelenlegi megoldás, czélhoz nem vezet — legalább nem olyanhoz, hogy általán elfogadható és a mostaninál jobb eredménnyel kezesített volna.

De lássuk előbb, mi a szabad szerelem tulajdonképeni lényege.

Tapasztalatilag nem más, mint hogy a két nembeli egyén esetleg szerelemből, de lehet más indokból is eredt egyesülése, mindkét fél tetszés

és kénye kedve szerint, bármikor megszüntethető legyen, anélkül, hogy az egyik vagy másik fél az ama egyesülésből eredt következményekre nézve, akár mi a multat, akár mi a jövőt illeti, a legkisebben is feszélyeztetve legyen. Ilyen egyesülés tehát csak bizonyos — és nem örök időre — vagyis élethossziglan — elvállalt közönsége a két nembeli ösztönszerű vágyak kielégítésének, melynek semmi egyéb morális kötelezettsége, vagy törvényes alapja nincs, mint épp a természetes vágy, vagyis inger tartama, mely tehát utolsó analysisében nem egyéb, mint a többi állatvilágban is érvényre jutó nemi ösztön kielégítése.

Lehet, sőt nagyon valószínű, hogy az emberiség fejlődése első korszakában, amikor az ember hasonlóan a vele egy vadonban élő állathoz a legprimitív viszonyok közt *tengődött*, a két nembeli közönség csak a fenti értelemben jutott érvényre, de később mint már a vadállatok előtt magát megvédendő, állandó lakhelyre tett szert és ezt kellőleg meg is határozta, sőt szükségleteihez képest, úgy-ahogy fel is szerelte: a benlevők korlátolt száma adta meg a család képzésére és annak fogalmához az első impulst, mely az idők folyamán, a körülményekhez képest és szellemi haladásának megfelelőleg aztán lassan ama viszonyhoz vezetett, melyet a már egy Istent imádó emberek családdá fejlesztették és ennek alapjaként a két nembeli közönséget, más — morális — alapra és nemcsak a pillanatnyi vágy kielégítésének tartamára alapítottak. Hozzájárult még ama *természetes* kötelék, mely a gyermekek és szülők közt mint testi és szellemi tulajdonai közt, fenállani kellett, és mely ösztönszerűleg is, mint az egymáshoz való egyének legerősebb vonzereje működött. Az ezen közönségből eredt teendők, vagyis kötelesek teljesítése aztán, a két nem testi fejlettségéhez és tulajdonaihoz képest, természetszerűen találtak megállapodást, illetve olyan felosztást, hogy az erősebb testalkatu férfi a megélhetéshez szükséges kellékek beszerzésével foglalkozott, és ez képezte tulajdonképeni napimunkáját, illetve hatáskörét; míg a gyöngébb szervezettű nő, a ház körüli dolgokat, illetve a család gondozásából, ápolásából és szaporodásából eredt gondokat viselte. Az idők folyamán e természetes viszonyból fejlődtek a család fentartójának *jogai* az egyes családtagokkal szemben egyrészt, és másrészt a család ápolójának *követelményei*, még a családfővel szemben is; — ez alapon megszülemlt a közönségeskedés a család kebelében az első iránt, és a köz-tisztelet ugyanott a másik iránt. S a két hatáskör minél tágasabb kibővítése és megszilárdítása mellett, végtére önkényt fejeződött be ama viszony, mely a férfiban a felettes urat, a nőben az alantas lényt ismertette meg.

Dr. W. Zs.

Szerkesztői posta.

„B. és K. L.“ szerk. (Budapest.) Köszönet a figyelemért. Csak küld rendszeren, én is megindítottam. Hanem valamit írhatnál már lapom részére.

Czukros baba. (Helyben.) Szíveskedjék a jelzett tárczát beküldeni, de ideje korán, hogy szedés alá adhassuk. Hanem a szerkesztőség irányában kérjük az álnevet levetni, legyen róla meggyőződve, hogy inkognitóját nem áruljuk el. **Az én első feltevésöm.** Jönni fog, csak egy kis türelmet kérünk.

Dr. W. Zs. (Bpest.) A vázlatot köszönettel postára töltük.

Igazember. (Helyben.) Több ízben olvashattá már lapunkban, hogy családi ügyekkel nem szoktunk foglalkozni; ha bajuk van, végeznek el maguk közt, mert önkre nézve az a leghelyesebb, ha családi ügyeiket nem tárgyalják nyilvánosan. Ettől legjobban mindenkinek óvakodni.

Ivory Iván. (Homonna.) Nem közzétehető. Átdolgozására sem vállalkozhatunk.

„A fák rügyeznek.“ (Gálszécs.) Attól tartunk, hogy ha közleményét kiadnók, a fák meggyűdnének és nem rügyeznének.

Sátorhegyi. (Ujhely.) Panaszos levelét nem közölhetjük. Hiszen önkönl. van két lap is, küldje be azokhoz.

Felelős szerkesztő:

G Á L V I L M O S.

Kiadó-tulajdonos:

L A N D E S M A N B.

15. sz.

1897.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-ez. 102. §-a értelmében ezennel közzhírre teszi, hogy a s.-a. ujhelyi kir. törvényszék 11037. számu végzése által *Steinfest Zsigmond* mint a *Phoenix biztosító társaság* ügygöncje iavára *Szegegy Elemér* ellen 142 ft 90 kr. tőke, ennek 1896. évi november hó 1. napjától számítandó 6% kamatai és addig összesen 34 ft 27 kr. perköltség követelés erőjéig elrendelt kielégítési

végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 326 ftra becsült hatorok és vegyes vadászfegyverekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 93/1897. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis alperes izbugyai lakásán leendő eszközésére **1897. év április hó 20-ik napjának délelőtt 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a veuni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-ez. 107. §-a értelmében a legutóbbi igazónak becsáron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-ez. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Nagy-Mihályon, 1897. évi április hó 3. napján.

Gál Vilmos,
kir. bír. végrehajtó.

!! Nagy időmegtakarítás !!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség b. tudomására adni, hogy egy

MÁNGORLÓ-GÉP

beszerzése által azon kellemes helyzetben vagyok,

fehérműek mángorlását

a legrövidebb idő alatt eszközöltheteni.

A mángorláshoz csakis *egy* személy szükségeltetik.

Tisztelettel

Guttman Márkus

rőfös-kereskedő

Nagy-Mihály, főutca, Lóvy-féle ház.

REICH ADOLF

férfi-ruha készítő

Nagy-Mihályon, főutca

ajánlja nagy raktárát a legujabb divatu

FÉRFI-RUHA SZÖVETEKBEN.

Legolesőbb öltönyöket

■ saját nagy választéku valódi angol ■
gyapjuszövetekből
készít a legujabb divat után. 9

Barnai Andor

a „Kos“-hoz ozimzett szállodája

Sztáray gróf kastélya átellenében

Nagy-Mihályon.

Ajánlja kitünő minőségű valódi hamisítatlan, az 1893. évi XXXIII. törvényezikk értelmében kezelt

asztali és csemegeborait

utezai kimérésben mérsékelt árban.

Kitünő minőségű asztali bor	1 liter	42.
" " " "	"	54.
" " " "	"	60.
Feszt-féle <i>Vinai gyöngy</i>	"	1.00.
Hegyaljai szamorodni	"	1.20.
" " "	"	1.50.
889-iki " " gyógybor	"	200.

Az orvos urak b. figyelmébe!

Tokaji asszú gyógybor	1 liter	3.00.
" " "	"	4.00.
legf. " " "	"	5.00.
Ménési veres asszú	"	2.50.
Kitünő ó szilvórium	"	1.16.
Szirmiai régi	"	1.50.

A borok árai nagyobb mennyiség vételénél egyez ségileg olesőbbak.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására hozni, hogy fizetemben **állandóan friss csapolásu kőbányai ser, villás reggeli és friss kassai virstli kapható.**

Ebéd, vacsora, hideg és meleg ételek a nap minden szakában étlap szerinti rendes árak mellett kaphatók.

Az utazó közönség szíves figyelmébe ajánlom **ujonnan renovált vendégszobáimat.**

— Tágas istállók és kocsiszinek. — 11

A legdivatosabb

Napernyők

dús választékban kaphatók

Lieblich M.

divatáru-üzletében

Nagy-Mihályon, főutca.

Schreiber Jónás

Nagy-Mihály.

Uri- és női divat-czikkek,

■ CZIPŐK, KALAPOK, ■

■ a legjutányosabb árakon kaphatók. ■

A tavaszi idény alkalmából a n. é. hölgyközönség b. figyelmébe ajánlja

■ a legujabb divatu ■

NŐI KALAPOKAT.